

losći, kotraž je nam data w Khrystusu Jězusu před wěčnymi časami.* Tit. 3, 5.

10. Zjewjena pak bu nětko přez wozjewjenje našeho Zbóžnika Jězusa Khrystusa, kotryž je smjerec zničil, poswětlil pak žiwjenje a njetlajitosć přez evangelium,*

11. Za kotrež sym postajeny jako wopowědowař a japoštoł a wučer pohanow.

12. A z teje přičiny tež to ćerpju, a njehańbuju so. Přetož wěm, komu sym wěrił, a sym wěsty, zo je mócny, mi dowěrjene wobkhować hač na tamny dzeń.*

13. Džerž so prawidła strowych slowow, kotrež sy wote mnje słyšal we wěrje a w lubosći w Khrystusu Jězusu.*

14. Dobře dowěrjene wobkhowaj přez Ducha swjateho, kotryž bydli we nas.*

15. Wěš to, zo so wote mnje wotwobročihu wšitecy, kotřiž su w Asiji, mjez kotrymiž staj Fygelus a Hermogenes.*

16. Daj Knjez smilnosć domej Onesifora, dokelž často mje wokřewi a jeho rječaza so njehańbowaše;*

Niže 4, 19.

17. Ale hdyž do Roma přińdže, je mje starosćiwje pytał a namakał.

18. Daj jemu Knjez, zo by smilnosć namakał wot Knjeza na tamnym dnju. A kak wjele je mi w Efesu poslužował, ty najlěpje wěš.

STAW II.

Napomina Timothea, zo by druhich wěrnje wučil a za Khrystusa ćerpjel; spomina na přichodne myto a Khrystusowe wot-mortwych-wstaće. Zo by so hladał wurěčowanjow a prózdneho khwalenja a njerozumnych zakońskich prašenjow. Wo wulkim domje, kotryž ma wšelake sudowja, a kotre počinki ma sebi služownik Boži dobyć.

Ty tohodla, mój syno, posylnej so w milosći, kotraž je w Khrystusu Jězusu,*

2. A štož sy słyšal wote mnje přez mnohich swědkow, to dowěř swěrnym mužam, kotřiž su kmani, tež druhich nawučić.*

3. Ćerp sobu jako dobry wojak Khrystusa Jězusa.*

4. Nichtó, kotryž za Boha wojuje, njepleće so do swětnych staranjow, zo by so tomu spodobal, wot kotrehož bu přistajeny.*

5. Přetož hdyž něchtó na přemo wojuje, njebywa krónowany, khiba zo je prawidlownje wojował.*

9. t. r. džakownosć za to, zo bu wumóženy a jako japoštoł powołany, ma će pohnuć, zo evangelium wopowěduješ a za nje ćerpiš; njezaslužichmoj ze swojimi skutkami tak wulku dobrotu, ale po swojim spodobanju je naju Bóh k tomu powołał, a to hižo wot wěčnosće. — 10. Štož bě Bóh wot wěčnosće postajil, wosta zakhowane; wozjewjene bu hakle z přikhadom Jězusa Khrystusa, kotryž duchownu smjerec, z kotrejež smjerec ćěla scěhuje, zniči, t. r. hrěch zběhny a swjatosćacu hnadu doby; wón pak zniči tež ćělnu smjerec, wot mortwych wstanywši, a zaruči tež nam ćělnu žiwjenje w njezachodnosći. — 12. Dokelž buch k předowanju evangelia wot Boha powołany, ćerpju rady wšelake přeciwnosće a nětko zajee, a njehańbuju so wučbow, kotrež swět hani; přetož sym přeswědčeny, zo ma Khrystus móc, mi dowěrjene kubło, t. r. evangelium zakitowac hač na dzeń, na kotrymž sam přińdže, zo by swojich njepřecelow sudžił. — 13. t. r. po mojich wučbach rjaduj swoje žiwjenje, to wěrjo a lubujo, štož sym će wučil, zo by zjednočeny był z Khrystusom. — 14. Duch swjaty w křeńcy a měšniskej swjećiznje wudžěleny rozswětla a posylja wučerjow cyrkwe, zo jim dowěrjenu wučbu njeskaženu wobkhowaju. — 15. Japoštoł skorži, zo prjedawši přecelojo z Maleje Asije jeho wopuściwši so wo jeho nětko, hdyž je jaty, njestaraju. — 16. Onesiforej a jeho swójbje so džakuje za duchowne a ćělnu dobrotu, za wopokazanu swěru a lubosć. Zda so, zo bě Onesiforus hižo zemřel, hdyž Pawoł tónle list pisaše, dokelž za jeho so modli a Božej smilnosći jeho poruča, wosebje na sudnym dnju.

II. 1. t. r. Ty, kiž sy mój syn, kotrehož lubuju jako nan, scěhuj Onesiforowy přikład a přiběraj w milosći, kotraž přikhadza ze zjednočjenja z Jězusom. — 2. Štož sym tebe před mnohimi swědkami wučil, wuč kmanych swědomitych mužů, zo by so z tym dowěrjena wučba dale podawala a swěru wobkhowala. Tak je zertna wučba s. japoštoła žórlo za křesćansku wěru. — 3. t. r. njebój so njepřecelow a strachow, kotrymž w službje Jězusowej nichtó njewučekuje. — 4. Swěrný wojak Khrystusowy so njedžěli, njepodawa džěl swojich mocow prózdnyh wěcam, ale słuša cyły Jězusej. — 5. Tež w swětnych wojowanjach njedóstanje nichtó dobyćersku krónu, khiba